

РЕШЕНИЕ

№ 1007

гр. София, 15.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 64 състав, в публично заседание на 30.01.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калинка Илиева

при участието на секретаря Спасина Иванова, като разгледа дело номер **12151** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 84, ал. 4 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ), във връзка с чл. 145 и следващите от АПК.

Делото е образувано по жалба на Д. О., гражданин на У., срещу решение № 19606/4.12.2023 г. на председателя на Държавната Агенция за бежанците при МС, с което ѝ е отнет предоставения вече хуманитарен статут.

В жалбата се сочи, че административният орган недвусмислено е приел, че се отказва от предоставената ѝ международна закрила, което обаче не отговаря на действителната ѝ воля, която не е могла да изрази правилно. Имала е желанието да продължи образованието си във ВУЗ, поради което е направила запитване до съответните училища. Погрешно останала с впечатление, че е необходимо да докаже, че е с български произход, поради което международната закрила следва да бъде заменена с документ – разрешение за пребиваване, издаден от МВР. Не е била наясно с процедурата и не е ползвала правна помощ.

Ответникът по жалбата председателят на Държавната Агенция за бежанците /ДАБ/ при МС моли да се остави в сила решението му. Жалбоподателката е подала молба за отказ от статут, поради което и се е произнесъл.

Софийска градска поркуратура не взе становище по жалбата.

Административен Съд С. – град, I отделение, 64-ти състав, след като взе предвид наведените в жалбата доводи и се запозна със приетите по делото писмени доказателства, намира за установено, от фактическа страна, следното:

С решение № 4149 от 18.5.2022 г., на председателя на ДАБ, на Д. О. е предоставен

хуманитарен статут.

С молба вх. № ЦУ-10-386-1/28.11.2023 г. тя е поискала да се откаже от хуманитарния си статут.

В с.з. от 30.1.2024 г. бе разпитан св. Д. Е. Д., от показанията на който се установява, че познава жалбоподателката от лятото на 2022 година, когато тя била част от обучаващите се в лятна школа по български език. Свидетелят е бил доброволец към сдружение „Отворени обятия“, ръководител на групата ученици, от която А. била част и които обучавали в продължение на 2 месеца. Година по-късно тя самата започнала да се изявява като доброволец и работела с най-малките деца. Тя потърсила съдействие от свидетеля, след което той се свързал с представители на Държавна агенция за българите в чужбина, за да помоли за неформална консултация, за да изяснят въпроса за нейния хуманитарен статут. Те казали, че за да може тя да кандидатства в университет и да получи от Държавна агенция „Миграция“ въпросното удостоверение по т.б, трябва да се откаже от хуманитарния си статут, след което автоматично ще получи закрила. Тя имала доверие към него в процеса на работа, но по негова вина е била подведена. В сравнение с повечето украински граждани, с които работи счита, че на нивото ѝ на говоримия и писмен български език е доста високо. Неговата организация ѝ помогнала да научи български.

Преценявайки събраните в хода на административното производство доказателства, председателят на Държавната Агенция по бежанците при Министерския съвет е намерил, че са налице материално-правните предпоставки по чл. 17, ал. 1, т. 7 ЗУБ, поради което е издал оспореното решение.

Административен Съд С. – град, I отделение, 64 състав, след преценка на събраните по делото доказателства поотделно и в съвкупност и съобразявайки доводите на страните, приема от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата. Жалбата е подадена чрез административния орган, в рамките на 14-дневния преклузивен срок по чл. 84, ал. 4 от ЗУБ. Съдът е сезиран от надлежна страна – участник в производството по издаване на индивидуалния административен акт, с който се засягат негови законни права и интереси и следователно е подлежащ на оспорване. Във връзка с изложеното, съдът счита, че жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Административната процедура по отнемане на предоставена международна закрила е регламентирана в чл. 78 от ЗУБ. Съгласно ал. 1 на тази разпоредба, производството за отнемане или прекратяване на предоставена международна закрила се образува при наличие на нови данни, които дават основание за преразглеждане на предоставен статут на бежанец или хуманитарен статут.

Действително, формално, подадената от жалбоподателката молба за отказ от предоставен статут, следва да се приеме, че представлява такива нови данни по смисъла на чл. 78 ЗУБ.

Същевременно обаче, предвид събраните по делото доказателства – така показанията на разпитания свидетел, следва да се направи извод, че така изявената воля за отказ от статут е била опорочена. Ето защо и по арг. от чл. 27 и 28 Закона за задълженията и договорите, следва да се приеме, че при подаване на молбата за отказ жалбоподателката е била в грешка, доколкото у нея е възникнала погрешна представа относно подадената молба за отказ – така нейният предмет, както и последиците от подаването му.

Ео защо и предвид установеното по делото следва да се направи извод, че при вземането на решението си за отнемане на вече предоставен хуманитарен статут, на основание чл. 17, ал. 1, т. 7 ЗУБ, не са били налице предпоставките на цитираната норма.

По изложените съображения съдът намира, че оспореното решение на Председателя на ДАБ следва да бъде отменено.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2, пр. 2 от АПК, Административен Съд С. – град, I отделение, 64-ти състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ, по жалба Д. О., гражданин на У., ЕГН [ЕГН], решение № 19606/4.12.2023 г. на председателя на Държавната Агенция за бежанците при МС, с което ѝ е отнет предоставения с решение № 4149/18.5.2023 г. на председателя на Държавната агенция за бежанците хуманитарен статут.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните пред Върховния Административен Съд на Република България.

СЪДИЯ: